

[INDYCH *sb m*

indych, indysz.

sg *N* indych. ◇ *G* indychu. ◇ *A* indych.

Sł stp: indycht, Cn notuje, Linde XVII (z Cn błędnie: indyg) oraz XVIII w.: indycht s.v. indychtowe.

Barwnik błękitny, otrzymywany głównie z liści i łodyg krzewu indygowca, stosowany zarówno w malarstwie, jak do barwienia tkanin; balaustinus color, Indicum Cn: pro rebus, quas receperat Hans Dir [!] pro conficiendis coloribus ad picturam in Curzanoga [...] cinobri [...] indith [! pro indich] uncias 4 gr. 30 Wawel 1530/161; farby indysz funtów 38, każdy za 45 gr InwMieszcz 1552 nr 47.

Zestawienie: »indych zamorski«: Indychu Zamorskiego czynienie [...] będziez miał Indych/ niepośpolitey modrości. SienHerb 590b–591a; cf Szereg.

Szereg: »indych (zamorski) albo szmelc«: Indychu Zamorskiego/ albo właśnie Szelcu drugie czynienie SienHerb 591a; Gdy thedy then Indych albo [!] Szelc wżyztek wyciągniesz tym płokánim miey pilnie bączność/ ná tę troię rozność SienHerb 592a.

Synonim: szmelc.

MK